

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

V. sed & reliquas disciplinas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A quando ad crucis formam esse depictum, ut fidem faciunt vetustissimi nummi Ebraeorum.

I III. Non Scripturæ interpretationes duntaxat, sed ipsos etiam Interpretes, Scriptoresque adeo Ecclesiasticos omnes accurate evolverat Adamantius, quorum patrocinium sententijs suis plerisque nominatim aificit, Clementis puta, Ignati, Iosephi Philonis & aliorum. Neque id in libris solum qui à Rufino converti sunt, reperias; hac quippe vir hujus ætatis eruditus ab Interpretate confusa existimabat; sed in Græcis etiam Tomis, vel scriptioribus ab Hieronymo latinitate donatis, præcipue vero in libris contra Celsum. Inter Ecclesiasticos scriptores, apocryphorum auctores librorum refero, quorum testimonij sepe quoque uitur; non plus tamen ijs fidei vel auctoritatis tribuens, quam quantum ex hoc Apostoli monito tribuere licet; *Omnia probate, quod bonum est tenete.*

B IV. Fuit ergo præcipua Origenis in Scripturis enodandis cõtentio, cuius disciplina causa excoluit etiam *τοιχωρία*, sed Philosophiam potissimum. Vnum autem præ reliquis Platonem admiratus est: sic ut Christiana dogmata ad Platonicæ doctrinæ leges, non ipsam Platonis doctrinam ad Christi effata accommodaret. Exemplo suo Origenem eo compulit Philo Iudeus, totus ad Platonis exemplum compositus, non Platonii nimis tribuendo duntaxat, sed Scripturam etiam allegorijs perpetuis explanando. Compulit & præceptor illius Clemens Alexandrinus, Academia pigmentis res Christianas illustrare suetus; quod & maxima pars fecit vetustiorum Patrum, sed parcus & verecundius. His itaque Platonicorum delirijs sincerum doctrinæ Christianæ vas postquam incrustavit Adamantius, ex illo doctrina ejus corrupta est, & profanis imbuta erroribus, unde infinitis jaçtatu convitijs, &

C querelis in summas incidit calamites, & landem meritis partam decoxit. Sed nec Academiarum finibus ingenium suum coercuit; universas ille Philosphorū sc̄tas animo per vagatus est. Pythagoricorum scriptis delestatum fuisse, & Stoicorum quoque adhibuisse libros sc̄tas est Porphyrius. Hinc adeo non uni alicui addictum sc̄ta, sed omnium studiorum fuisse, ex ijsque quidquid utilius esset, & vero similius decerpisse, idemque discipulis ut facerent caute præcipisse Gregorius Thaumaturgus scriptum reliquit; ut non tam Platonicus, vel Pythagoricus, quam Potamonicus dici debeat, à Potamone illo Alexandro, qui Ecclæscia sc̄ta auctor fuit. Quocirca Iustinianus in Epistola ad Menam, & in ^{Gregor.} _{Thaum. in} altera ad Quintam Synodum, Paganorum erroribus affinem fuisse Origenem tam crebro ^{Panz.} obicit.

D V. Ad reliquas quoque disciplinas, five Mathematicas artes, five eas quæ ab humanitate nomen habent, animum appulit; sed majorem videtur ijs artibus impendisse operam, quarum erat usus vel ad Scriptura sacra illustrationem, vel ad morum emendationem, vel ad Ecclesiæ ædificationem accommodatio. Tam assidui autem & inexhausti in evoluendis voluminibus laboris fuit, ut objiciat ei Theophilus, perpetuus ipsius insector, *jaçtare se illam in scientia Scripturarum, & putare tanta legiſſe, quanta nullus hominum legerit: tanta vero* ^{Theophil.}

E discendi cupiditate incensus, ut ad eos conveniendo, quorum esset celebre nomen in literis, multas sc̄tas regiones perlustrasse scribat libr. 6. contr. Cell. Porro Epistola quadam, quæ est apud Eusebium, excusavit nimium suum in eas doctrinas studium, quod aliquorum reprehensionibus patuerat; stolidorum quippe hominum, quantum profana: lib. ^{Euseb. libr.} 5. cap. 9.

F tera sacræ promovendis conductum parum intelligentium. Tantam demum sibi nominis claritatem eruditione sua peperit, ut ad eum confluenter omnis generis homines, excellentem ejus eruditionem Ethnici ipsi celebrarent scriptis, suas ei consecrarent lucubrationes, disciplinarum omnium encyclopædiā animo crederetur esse complexus, & princeps inter literatos ab omnibus propemodum poneretur.

CAPVT SECUNDVM.

ORIGENIS DOGMATA.

Capitis secundi Prologus, & partitio.

PERVENIMVS jam ad ipsa Origenis dogmata, five quæ reprehensiones experta aliquo modo defendi possunt; five quæ sanæ Christianorum doctrinæ recipia minus consentanea omnem penitus respnuunt excusationem: nec ea modo quæ culpari vulgo solent, sed quæ nos etiam ex attenta & diligentie lucubrationum eius lectione exceptimus. Alij quidem universos Origenis errores defendere qua jure, quaq; injuria sunt aggressi; magnam hinc sibi spondentes laudem, si receptas de eo opiniones impugnare;

d ij